

tools rather than rigid constraints. Balancing structure with spontaneity and periodically infusing creativity into routines emerges as the recipe for a dynamic and engaging educational journey, fostering not just language acquisition but a holistic growth experience for young minds.

References

1. Rahimi, M., Asadollahia, F. EFL teachers' classroom management orientations: investigating the role of individual differences & contextual variables. *Procedia-Social & behavioral sciences*. 2012. Vol. 31. P. 43-48.

2. Zein, S. Classroom management for teaching English to young learners. In S. Garton & F. Copland (Eds.). *Routledge handbook of teaching English to young learners*. New York: Routledge, 2018. P. 154-168.

Штохман Лілія

Західноукраїнський національний університет

ПІДХОДИ ДО ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Зворотний зв'язок – це необхідна складова навчання іноземної мови, інформація як для студента, так і для викладача про результативність їх діяльності або з метою удосконалення певних аспектів навчання. Впродовж багатьох років точиться дискусія серед педагогів та науковців, до якої часто долучаються студенти, щодо ставлення до виправлення помилок.

Темі зворотного зв'язку присвячені роботи як вітчизняних, так і зарубіжних педагогів і психологів, де зворотний зв'язок розглядається в освітньому процесі як одне із центральних понять. Вибір стратегії виправляти чи не виправляти залежить як від помилки самої, так і від того, чи вплине вона на подальший результат виконання завдання та навчання.

У 1960-х аудіолінгвальна методика навчання іноземних мов прийняла біхевіористський підхід ставлення до помилок. Зовсім іншою є позиція тих, що підтримують спосіб природного опанування мовою. Інші підходи / методології, як сугестопедія та TPR, наголошують на психологічній реакції студентів на виправлення помилок [2].

Британський вчитель-практик Donald наголошує, що важливим чинником є вік студентів та їх підхід до навчання. Деякі із них є досить ризиковими та не зважають на допущені огріхи у мові, тоді як інші говорять лише, коли впевнені, що речення складені добре. Перші володіють мовою вільно часто за рахунок втрат у правильності. Подібна ситуація і з письмовими роботами – частина студентів витрачає багато часу на написання невеликого твору, постійно виправляючи та вдосконалюючи своє творіння, тоді як інші завершують роботу швидко, попередньо не плануючи її та не редагуючи після завершення. Для проведення роботи із помилками у письмових роботах він наголошує на тому,

що студентів необхідно навчити редагувати. У своїй статті він пропонує певні практичні прийоми для розвитку навички редагування [2].

У творах студентів не так просто вирішити, що і наскільки багато потрібно виправляти. За умови тотального редагування студенти можуть розвинути негативне ставлення до письмових робіт, а якщо бачать лише часткове корегування, невдоволення може виникнути через недостатню увагу до їх роботи.

Вчитель-практик пропонує наступні прийоми: використовувати позначки іншим кольором для підкреслення невідповідного стилю мови; виправляти помилки із зазначенням правильного варіанту; використовувати умовні позначки на полях для різних видів помилок.

Студенти повинні їх розуміти та виправляти, якщо можливо; зазначати на полях кількість помилок у рядку, виявити які студенту необхідно самостійно; поділити студентів на групи / пари, в яких вони можуть виправляти помилки одне одного, використовуючи певні із зазначених прийомів; іноді давати завдання студентам знаходити помилки у своїй роботі.

Інший науковець, Harmer радить вчителю не втручатись, поки у процесі спроб і помилок студенти вчаться, а Burt пропонує зосередитись на виправленні головне локальних, а не глобальних помилок, які шкодять комунікації [1].

Отже, з розвідок дослідників, можемо зробити висновок, що до питання виправлення помилок необхідно підходити диференційовано, зважаючи на багато чинників: вид і мета роботи, тип помилки, причини її виникнення, вплив на подальше вивчення мови тощо. Адже, як зазначають деякі фахівці, надмірне корегування помилок може призвести до небажання студентів говорити на занятті через страх помилитися.

Список використаної літератури

1. Лях, О. В. Вибір стратегії щодо виправлення помилок у процесі навчання іноземної мови. *Інноваційна педагогіка*. 2018. №8. С. 82-85. Режим доступу: URL: <http://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2018/8/20.pdf>
2. Donald, R. *Error correction*. Retrieved from: URL: <https://www.teachingenglish.org.uk/professional-development/teachers/knowing-subject/articles/error-correction-1>

Явдошук Анастасія

Національний університет «Одеська юридична академія»

ПРАКТИЧНІ СПОСОБИ ТА ПОРАДИ ВИВЧАТИ НОВУ ЛЕКСИКУ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Питання розширення словникового запасу продовжує бути актуальним не лише для тих, хто тільки почав вивчати англійську мову, а й для тих, хто розмовляє нею вже не перший рік. Незважаючи на те, що на цю тему написана вже не одна сотня статей, запитань про те, як запам'ятовувати нові слова, не